



تأثیر منابع متفاوت امگا ۳ و امگا ۶ و ال-کارنیتین بر عملکرد تولید مثلی و برخی از فراسنجه‌های خونی در طول دوره فلاشینگ میش‌های نژاد فراهانی

نسرین امینی^۱، مهدی خدایی مطلق^۲، مهدی کاظمی بن چناری^۳ و امیرحسین خلت آبادی فراهانی^۳

۱ و ۳- دانش‌آموخته کارشناسی ارشد و استادیار، گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه اراک
۲- دانشیار گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه اراک، (نویسنده مسؤول: m-motlagh@araku.ac.ir)
تاریخ دریافت: ۹۴/۸/۲۵ تاریخ پذیرش: ۹۴/۱۱/۱۰

چکیده

مطالعه حاضر به منظور ارزیابی تأثیر استفاده از مکمل ال-کارنیتین به همراه دو منبع چربی جیره (امگا ۳ و امگا ۶) در دوره فلاشینگ میش‌های نژاد فراهانی انجام شد. ۲۴ رأس میش فراهانی با مصرف جیره پایه در ۴ تیمار مختلف به صورت زیر تقسیم شدند: (۱) ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۳ بدون مکمل ال-کارنیتین، (۲) ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۶ بدون مکمل ال-کارنیتین، (۳) ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۳ و ۵۰۰ میلی گرم مکمل ال-کارنیتین و (۴) ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۶ و ۵۰۰ میلی گرم مکمل ال-کارنیتین. طرح در قالب طرح کامل تصادفی اجرا شد و طول دوره آزمایش ۴۲ روز بود. برخی از متابولیت‌های خونی و هم‌چنین برخی از فراسنجه‌های باروری مانند نرخ آبستنی و نرخ دو قلو زایی نیز مورد مطالعه قرار گرفتند. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که غلظت متابولیت‌های خونی نظیر گلوکز، کلسترول، آنزیم‌های کبدی (ALT و AST)، HDL و هورمون انسولین تفاوت معنی‌داری بین تیمارها نداشتند ($P > 0.05$)، اما غلظت تری‌گلیسرید و LDL تمایل به معنی‌داری نشان دادند ($P \leq 0.01$). غلظت هورمون پروژسترون سرم تحت تأثیر معنی‌دار تیمارها قرار گرفت ($P < 0.05$). وزن تولد بره‌ها تفاوت معنی‌داری بین تیمارها نداشت. با توجه به نتایج به دست آمده در آزمایش حاضر استفاده از ال-کارنیتین همراه منبع امگا ۶ تأثیر مثبت بیشتری بر باروری میش‌ها در دوره فلاشینگ داشت.

واژه‌های کلیدی: متابولیت‌های خونی، فلاشینگ، عملکرد تولید مثلی، امگا ۳ و امگا ۶، ال-کارنیتین، میش

مقدمه

بازده تولید مثل نقش اساسی در تعیین بازده اقتصادی پرورش گوسفند دارد که عموماً در سیستم‌های پرورش غیرمتمرکز به دلیل محدودیت خوراک پایین است و بهبود بازده در چنین سیستم‌هایی نیازمند اصلاح سیستم مدیریت به منظور تأمین مواد غذایی در مراحل حساس چرخه تولید است (۱۱). یکی از نیازهای تولید مثل موفق در گوسفند و دیگر گونه‌های دام تغذیه مناسب است که بسیاری از رویدادهای تولید مثلی از جمله گام‌توزن و بلوغ را تحت تأثیر قرار می‌دهد. بسیاری از سیستم‌های تولید گوسفند از فلاشینگ مانند روشی برای افزایش نرخ بهره‌گیری استفاده می‌کنند که در عمل از طریق تغییر سطح تغذیه پایین به سطح تغذیه بالا قبل از جفت‌گیری صورت می‌گیرد (۲۲) که به مدت دو هفته قبل و سه هفته بعد از جفت‌گیری طبیعی است که ممکن است نرخ بهره‌گیری را افزایش دهد (۹).

لینولئیک اسید ($C18:2n-6$) و آلفا-لینولئیک اسید ($C18:3n-3$) تحت عنوان اسیدهای چرب ضروری در پستانداران طبقه‌بندی می‌شوند که نمی‌توانند در بدن سنتز شوند و باید در جیره وجود داشته باشند (۱۶). امگا ۳ و امگا ۶ می‌تواند چندین عامل مرتبط با سنتز و متابولیسم هورمون‌های تولید مثلی از جمله هورمون‌های استروئیدی، پروژسترون و استرادیول را تحت تأثیر قرار دهد (۲۱).

کارنیتین (۳- هیدروکسی، ۴- تری متیل آمینو بوتیرات) یک ترکیب شیمیایی است که ساختار مشابه اسیدآمینه دارد که به شکل دو ایزومر وجود دارد: دی- کارنیتین (شکل

غیرفعال) و ال-کارنیتین (شکل فعال) (۱). کبد، کلیه و مغز ارگان‌های مهم در سنتز کارنیتین می‌باشند. سنتز کارنیتین شامل ادغام متیونین و لایزین، پیش‌سازی است که از پنج واکنش آنزیمی متوالی تبعیت می‌کند و شامل تعدادی کوفاکتور مانند یون آهن و آسکوربات است (۱). عملکرد اولیه ال-کارنیتین انتقال و افزایش ورود اسیدهای چرب بلند زنجیر به ماتریکس میتوکندری برای بتا-اکسیداسیون است (۱). واتس و همکاران (۲۳) نشان دادند که نرخ آبستنی بالاتر و از دست رفتن آبستنی زمانی که گاوهای شیری با جیره حاوی $n-3$ بالا تغذیه شدند، در مقایسه با جیره دارای $n-6$ بالا یا چربی اشباع کمتر بود. اکبری نژاد و همکاران (۲) نشان دادند که مکمل چربی و جیره‌های غنی از $n-3$ و $n-6$ در میش‌ها پیش از جفت‌گیری کلسترول، پیش‌ساز استروئیدوزن، LDL (تحویل‌دهنده کلسترول به بافت تخمدان) را افزایش داد اما شاخص‌های تولیدمثلی از جمله نرخ باروری، چندقلو زایی و نسبت جنس بره‌ها را بالا نبرد و انسولین و پروژسترون در گوسفند زل تحت تأثیر مکمل چربی قرار نداشتند.

الشحات و همکاران (۱۰) نشان دادند که افزودن ال-کارنیتین به جیره میش‌ها ممکن است استفاده از چربی جیره از طریق بتا-اکسیداسیون را تحت تأثیر قرار دهد که به دلیل نقش آن در متابولیسم اسیدچرب می‌تواند منجر به استفاده بهتر از لیپید برای تولید انرژی شود و مشتقات کربن و اسیدهای آمینه شاخه‌دار نیز به سمت سنتز آراشیدونیک اسید می‌روند. هم‌چنین گزارش کردند که در میش‌های رحمانی^۱

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر در مزرعه آموزشی-پژوهشی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه اراک انجام شد. تعداد ۲۰ رأس میش نژاد فراهانی غیرآبستن با میانگین وزنی $49/77 \pm 20$ کیلوگرم به صورت تصادفی در چهار تیمار پنج رأسی تقسیم شدند. جیره پایه در جدول ۱ نشان داده شده است. این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با سطوح یکسان منابع متفاوت اسیدهای چرب امگا ۳ (تهیه شده از منبع روغن کانولا) و امگا ۶ (تهیه شده از منبع روغن آفتابگردان) و دو سطح صفر و یک مکمل ال-کارنیتین اجرا شد. طول دوره آزمایش ۴۲ روز در نظر گرفته شد. تیمارهای آزمایشی عبارت بودند از: ۱) ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۳ بدون مکمل ال-کارنیتین، ۲) ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۶ بدون مکمل ال-کارنیتین، ۳) ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۳ و ۵۰۰ میلی گرم مکمل ال-کارنیتین و ۴) ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۶ و ۵۰۰ میلی گرم مکمل ال-کارنیتین. جیره مصرفی روزانه در دو وعده صبح و بعد از ظهر به صورت جیره کاملاً مخلوط شده (TMR) به میش‌ها داده شد. پس مانده آخر دام‌ها نیم ساعت قبل از ریختن خوراک، صبح بررسی و اندازه گیری می‌شد.

تغذیه شده با ال-کارنیتین، این مکمل به تنهایی نمی‌تواند عملکرد میش‌ها یا پاسخ تخمدان را بهبود ببخشد. برهانی و همکاران (۳) از منابع دانه‌های روغنی و ال-کارنیتین در تغذیه بره‌های افشار در یک دوره پروراری استفاده کردند و نشان دادند که مکمل ال-کارنیتین پاسخ بره‌ها را به تغذیه جیره‌های حاوی دانه سویا و دانه کانولا تحت تأثیر قرار نداد، این جیره‌ها کمترین تأثیر را بر متابولیت‌های مرتبط با لیپید از جمله تری‌گلیسرید، کلسترول کل، HDL، LDL، پروتئین کل، گلوکز و غلظت آمونیاک سرم بره‌های در حال رشد داشتند. در این مطالعه جایگزینی دانه کانولا با دانه سویا و جیره‌های دارای ال-کارنیتین تأثیری بر خوراک مصرفی، قابلیت هضم مواد مغذی یا رشد نداشت که می‌تواند به دلیل بیوسنتز ال-کارنیتین باشد که برای جلوگیری از هر نوع ارتباطی کافی باشد. به نظر می‌رسد تاکنون تحقیقی در زمینه استفاده از اسیدهای چرب به ویژه منابع اسیدهای چرب امگا ۳ و امگا ۶ به همراه مکمل ال-کارنیتین در دوره فلاشینگ انجام نگرفته است. بنابراین هدف از انجام این مطالعه بررسی استفاده از ال کارنیتین که منبع بهبوددهنده متابولیسم لیپیدها است، در زمان استفاده منبع امگا ۳ و یا ۶ در دوره فلاشینگ میش‌ها خواهد بود.

جدول ۱- اجزای تشکیل دهنده جیره پایه براساس درصد از ماده خشک به همراه ترکیبات شیمیایی جیره پایه

مواد خوراکی	درصد ماده خشک
یونجه	۳۴
جو	۲۵/۵
سبوس	۱۷
کاه	۱۷
کنجاله سویا	۳/۵
مکمل ویتامینی - معدنی*	۰/۳
نمک	۰/۱
دی کلسیم فسفات (DCP)	۰/۱
مکمل چربی	۲/۵
ترکیبات شیمیایی جیره پایه	
انرژی (مگا کالری در کیلوگرم ماده خشک)	۲/۲
پروتئین (درصد در ماده خشک)	۱۳/۴

* هر کیلوگرم مکمل معدنی و ویتامینی دارای ۵۰۰۰۰ واحد بین‌المللی ویتامین A، ۱۰۰۰۰۰ واحد بین‌المللی ویتامین D، ۰/۱ گرم ویتامین E، ۰/۳ گرم مس، ۲ گرم منگنز، ۰/۱ گرم کبالت، ۰/۱ گرم ید، ۳ گرم آهن، ۱۸۰ گرم کلسیم، ۲۰ گرم منیزیم، ۳ گرم آهن، ۳ گرم روی، ۰/۰۱ گرم سلنیوم، ۶۰ گرم سدیم.

وزن تولد بره‌ها و تعداد بره‌های هر میش ثبت شد. به منظور تجزیه و تحلیل آماری داده‌های جمع‌آوری شده از نرم‌افزار SAS نسخه ۹/۱ استفاده شد. برای آنالیز متابولیت‌ها و هورمون‌های خونی و مقایسه میزان ماده خشک مصرفی از رویه Mixed، مقایسه افزایش وزن روزانه، وزن تولد بره‌ها از رویه GLM و مقایسه عملکرد تولید مثلی تیمارها از رویه FREQ استفاده شد (۱۷). سطح معنی‌داری در کمتر از ۰/۰۵ بود و تا سطح ۰/۱ تمایل معنی‌داری در نظر گرفته شد. مدل مورد استفاده در این آزمایش به صورت زیر است:

$$Y_{ij} = \mu + T_{ij} + e_{ij} \quad i=1, \dots, a; j=1, \dots, r$$

که در این مدل Y_{ij} : متغیر وابسته، μ : میانگین کلی، T_i : اثر تیمار و e_{ij} : خطای تصادفی با میانگین صفر و واریانس σ^2 می‌باشند (۱۷).

در روز ۲۱ آزمایش چهار قوچ نژاد فراهانی برای ورود به گله به منظور قوچ‌اندازی انتخاب شدند. وزن میش‌ها ابتدا (روز صفر) و انتهای دوره آزمایشی و شرایط وضعیت بدنی میش‌ها در سه نوبت ابتدا، میان دوره (روز ۲۱) و انتهای دوره آزمایشی ثبت شد که نمره‌دهی از بین صفر تا پنج متغیر بود (۱۱). تهیه نمونه‌های خون دو ساعت پس از مصرف وعده خوراک صبح از سیاهرگ گردنی (جاگولار) میش‌ها از طریق لوله‌های تحت خلاء (ونوجکت) در دو زمان ابتدا (روز صفر) و انتهای دوره (روز ۴۲) انجام شد. نمونه‌های حاصل شده در آزمایشگاه رازی شهر اراک آنالیز شدند. اسامی متابولیت‌ها و هورمون‌های مورد نظر و مشخصات کیت‌های استفاده شده برای اندازه‌گیری در جدول ۲ نشان داده شده است. پس از طی دوره ۱۵۰ روزه آبستنی اطلاعات زایش از جمله وزن میش در زمان زایش،

جدول ۲- متابولیت‌ها و مشخصات کیت‌های آزمایشگاهی استفاده شده برای اندازه‌گیری

Table2. Metabolites and traits of laboratory kits used for measurement

متابولیت	نام کیت	شماره کیت
گلوکز	پارس آزمون	۹۳۰۰۸
تری گلیسرید	پارس آزمون	۹۲۰۰۸
کلسترول	پارس آزمون	۹۲۰۰۹
آسپاراتات آمینوترانسفراز (AST)	پارس آزمون	۹۲۰۰۵
آلانین آمینوترانسفراز (ALT)	پارس آزمون	۹۳۰۰۴
HDL	پیش‌تاز	۹۳۰۰۵
LDL	پیش‌تاز	۹۳۰۰۴
انسولین	Monobind	ELA=۳VK۳F۴
پروسترون	Monobind	ELA=L۱K۴D۴

نتایج و بحث

خوراک مصرفی، عملکرد و امتیاز وضعیت بدنی

خوراک مصرفی تیمارها به صورت ماده خشک مصرفی روزانه مقایسه شد که طبق نتایج آنالیز ارائه شده در جدول ۳، تیمارها اثر قابل توجهی بر میزان خوراک مصرفی داشتند ($P < 0.05$). هفته نیز تأثیر معنی‌داری بر این فراسنجه داشت ($P < 0.05$).

نتیجه ارائه شده با یافته‌های چیلدس و همکاران (۶) و حاجیلو و همکاران (۱۵) که به ترتیب نشان دادند استفاده از منابع امگا ۳ و امگا ۶ ماده خشک مصرفی در تلیسه‌ها را تحت تأثیر قرار نداده و ماده خشک مصرفی در گاوهای نر تحت تأثیر استفاده از مکمل ال-کارنیتین قرار نگرفت، مغایرت داشت. هم چنین نتایج حاصل از مطالعات الشحات و همکاران (۱۰) و فروزنده و همکاران (۱۲) که به ترتیب گزارش کردند مکمل ال-کارنیتین میزان خوراک مصرفی را در میش‌ها تحت تأثیر قرار نداده و استفاده از ال-کارنیتین و روغن سویا و چربی محافظت شده با نمک‌های کلسیمی تأثیری در میزان خوراک مصرفی ندارد- با یافته‌های این مطالعه ناسازگار بود.

برهانی و همکاران (۳) در خصوص استفاده از منابع

دانه‌های روغنی و ال-کارنیتین در تغذیه بره‌های افشار تحقیقی انجام دادند و نتیجه گرفتند که ارتباطی بین دانه‌های روغنی و ال-کارنیتین در مورد تأثیر بر خوراک مصرفی وجود نداشت که این نتیجه با نتایج حاصل از این آزمایش مخالف بود، این محققین دلیل احتمالی نبود تأثیر مصرف ال-کارنیتین بر خوراک مصرفی را سنتر درون‌یافتی^۱ کارنیتین یا غلظت آن در جیره پایه برای تأمین نیازهای بره‌ها عنوان کردند.

بر اساس نتایج ارائه شده در جدول ۳ تغییرات وزن بدن و نمره وضعیت بدنی تحت تأثیر تیمارهای آزمایش قرار نداشتند و میانگین تیمارها تفاوت معنی‌داری نداشت. با این حال، در ارتباط با نمره وضعیت بدنی، زمان اثر معنی‌داری داشت ($P < 0.05$). این نتیجه با گزارش فروزنده و همکاران (۱۲) و با یافته‌های الشحات و همکاران (۱۰) و نیز چاپا و همکاران (۵) -که به ترتیب نشان دادند وزن بدن در بره‌ها تحت تأثیر مکمل ال-کارنیتین و نوع چربی (نمک‌های کلسیمی و روغن سویا) قرار نداشت و مطالعه‌ای در زمینه استفاده از نمک‌های کلسیمی و مکمل ال-کارنیتین در میش‌ها انجام دادند و وزن بدن و وضعیت بدنی تحت تأثیر مکمل ال-کارنیتین قرار نداشت و استفاده از مکمل ال-کارنیتین در گوسفند‌های درحال رشد، وزن بدن را تحت تأثیر قرار نداده است، مطابقت داشت.

جدول ۳- تأثیر منابع متفاوت امگا ۳ و امگا ۶ و ال-کارنیتین بر ماده خشک مصرفی، تغییرات وزن، افزایش وزن روزانه و وضعیت بدنی میش در طول دوره فلاشینگ

Table 3. The effect of different sources of omega-3 and omega-6 fatty acids and L-carnitine on dry matter Intake, weight changes, average daily gain and body condition of ewe in during flushing period

P Value		تیمار*				فراسنجه		
وزن روز صفر**	تیمار × زمان	زمان	تیمار	SEM	۱	۲	۳	۴
	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۹	۱/۸۵ ^c	۱/۹۰ ^a	۱/۸۷ ^b	۱/۶۹ ^d
۰/۵۷۶۹	-	-	۰/۷۴۶۳	۱/۴۸	۷/۴۴	۷/۲۷	۷/۸۲	۵/۶۵
۰/۵۷۳۵	-	-	۰/۷۴۵۰	۰/۰۰۲۵	۰/۱۷۶	۰/۱۷۲	۰/۱۸۶	۰/۱۳۴
-	۰/۰۰۷	<۰/۰۰۰۱	۰/۷۸	۰/۳۴	۳/۳۵	۳/۰۵	۳/۳۵	۳/۵۵

حروف نامتشابه نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار در بین تیمارها می‌باشد ($P < 0.05$).

SEM = میانگین خطای استاندارد ** متغیر کمی

ee تیمارهای آزمایشی شامل (۱) جیره حاوی ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۳، (۲) جیره حاوی ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۶، (۳) جیره حاوی ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۳ و ۵۰۰ میلی‌گرم مکمل ال-کارنیتین، (۴) جیره حاوی ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۶ و ۵۰۰ میلی‌گرم ال کارنیتین

متابولیت‌های خونی و عملکرد تولید مثلی

در این مطالعه غلظت گلوکز سرم تفاوت معنی‌داری در بین تیمارها نداشت ($P > 0.05$). سیتیل و همکاران (۸) مطالعه‌ای در ارتباط با استفاده از مکمل ال-کارنیتین در میش‌های شیرده انجام دادند که نشان داد غلظت گلوکز پلاسما تحت تأثیر این مکمل کاهش یافت. مکانیسم احتمالی

تأثیر ال-کارنیتین با اثر مستقیم این مکمل در افزایش فعالیت آنزیم پیروات دهیدروژناز و یک اثر غیرمستقیم بر افزایش حساسیت گیرنده به انسولین و نقص گیرنده‌های انسولین مرتبط است (۸). ستین و همکاران (۴) نشان دادند که تجویز ال-کارنیتین در بره‌ها غلظت گلوکز سرم را افزایش داد. گرینوود و همکاران (۱۳) گزارش کردند که تجویز

در این مطالعه با توجه به این که جیره پایه در تیمارهای آزمایشی یکسان بوده، هم چنین غلظت گلوکز تحت تأثیر معنی دار تیمارها قرار نداشت بنابراین تغییری در سطح انسولین سرم تیمارها وجود نداشته است. غلظت تری گلیسرید سرم تیمارها (جدول ۴) نشان می دهد غلظت این متابولیت در سطح ۰/۱ تمایل به معنی دار داشت، چنانچه مقایسه میانگین ها نشان دهنده این است که غلظت تری گلیسرید سرم در تیمار ۲ بیشترین میزان غلظت را در مقایسه با سایر تیمارها داشت. این نتیجه با نتایج حاصل از آزمایشات چیلدس و همکاران (۷) که گزارش کردند استفاده از منبع امگا ۳ غلظت تری گلیسرید را در گاوها تحت تأثیر قرار نداد مغایرت داشت.

چیلدس و همکاران (۶) نشان دادند که استفاده از چربی در تغذیه تلیسه ها، غلظت تری گلیسرید پلاسما، شکل ذخیره چربی اضافه، را تحت تأثیر قرار نداد. در مطالعه انجام شده از سوی حاجیلو و همکاران (۱۵) نشان داده شد که ال-کارنیتین غلظت تری گلیسرید پلاسما را در گوساله های نر کاهش داد. این تأثیر ال-کارنیتین می تواند با تحریک متابولیسم لیپید از طریق انتقال گروه های آسیل از غشاهای میتوکندری مرتبط باشد. تفاوت در نظرات در مورد اثر چربی بر غلظت تری گلیسرید احتمالاً می تواند به دلیل تغییر در وضعیت انرژی و فیزیولوژیک حیوان به کار گرفته شده در مطالعات متفاوت باشد (۶).

ال-کارنیتین در گوساله های پرواری سطح گلوکز پلاسما را افزایش داده که افزایش گلوکز خون در پاسخ به مکمل کارنیتین می تواند با افزایش اکسیداسیون اسیدهای چرب و در نتیجه کاهش در اکسیداسیون پیش سازهای گلوکونئوزنز مرتبط باشد. در مطالعه ای که بر روی گاوهای شیری انجام شد لاکنس و همکاران (۱۸) نشان دادند که مکمل ال-کارنیتین غلظت گلوکز پلاسما را تحت تأثیر قرار نداد. مقایسه نتایج به دست آمده با موارد ذکر شده نشان می دهد که پاسخ گلوکز خون به ال-کارنیتین در نشخوارکنندگان متغیر است. بعضی از منابع افزایش (۵)، گرینوود و همکاران (۱۳) و ستین و همکاران (۴)، برخی از منابع کاهش (۸) و برخی دیگر تأثیرناپذیری (۱۸) و (۱۵) این متابولیت را در پاسخ به مکمل ال-کارنیتین نشان دادند. نتایج آنالیز مقایسه میانگین های ارائه شده در جدول ۴ نشان می دهد که غلظت هورمون انسولین در سرم میش های دریافت کننده جیره های آزمایشی تفاوت معنی داری نداشت. این نتایج با یافته های حاصل از مطالعه اکبری نژاد و همکاران (۲) مطابقت داشت که نشان دادند مکمل چربی و جیره های غنی از n-۳ و n-۶ در میش ها پیش از جفت گیری، هورمون انسولین گوسفند زل را تحت تأثیر قرار نداد. حاجی لو و همکاران (۱۵) نیز گزارش کردند غلظت انسولین پلاسما در گوساله های نر تحت تأثیر مکمل ال-کارنیتین قرار نگرفت که با نتایج گزارش شده در این مطالعه مشابه بود.

جدول ۴- تأثیر منابع متفاوت امگا ۳ و امگا ۶ و ال-کارنیتین بر متابولیت ها و هورمون های خونی میش در طول دوره فلاشینگ
Table 4. The effect of different sources of omega-3 and omega-6 fatty acids and L-carnitine on blood metabolites and hormones of ewe during flushing period

P Value	تیمار				تیمار*				متابولیت
	تیمار × زمان	زمان	تیمار	SEM	۴	۳	۲	۱	
۰/۲۰۲۳	۰/۲۱۸۹	۰/۱۳۹۹	۵/۰۳	۷۲/۳	۶۳/۹	۷۴/۵	۶۱/۴	گلوکز (میلی گرم / دسی لیتر)	
۰/۸۹۰۶	۰/۶۱۱۲	۰/۳۴۷۱	۱/۵۳	۶/۱۵	۳/۵۱	۴/۳۶	۲/۱۵	انسولین (میکرو واحد بین المللی / میلی لیتر)	
۰/۶۹۷۵	۰/۰۳۵۸	۰/۱۰۰۸	۲/۴۴	۱۷/۹	۲۲/۴	۲۴/۱	۱۵/۸	تری گلیسرید (میلی گرم / دسی لیتر)	
۰/۶۴۷۵	۰/۰۰۰۲	۰/۴۸۵۶	۴/۷۸	۷۴/۶	۷۸/۲	۷۴/۵	۷۷/۸	کلسترول (میلی گرم / دسی لیتر)	
۰/۱۵	۰/۰۰۰۴	۰/۱۰۲۰	۱/۵۴	۱۷/۳	۲۱/۶	۲۱/۰	۲۲/۰	لیپوپروتئین کم چگالی (میلی گرم / دسی لیتر)	
۰/۴۸۷۸	۰/۰۰۰۱	۰/۸۱۵۶	۳/۰	۵۰/۶	۴۸/۰	۴۳/۲	۴۵/۷	لیپوپروتئین پرچگالی (میلی گرم / دسی لیتر)	
۰/۵۴۳۶	۰/۰۰۸۸	۰/۱۱۰۶	۱۷/۴۹	۱۳۲/۸۳	۱۳۶/۵۲	۱۳۵/۰۳	۱۶۹/۰۶	آسپاراتات آمینوترانسفراز (واحد بین المللی / لیتر)	
۰/۰۶۳۷	۰/۰۹۸۲	۰/۸۲۶۹	۲/۸۱	۲۲/۲۴	۲۱/۶۹	۲۱/۶۲	۱۸/۸۳	آلانین آمینوترانسفراز (واحد بین المللی / لیتر)	
۰/۷۳۰۰	۰/۳۶۶۲	۰/۰۴۵۵	۰/۴۸	۳/۳۱ ^{ab}	۲/۴۳ ^b	۲/۰۷ ^b	۴/۰۳ ^a	پروژسترون (نانو گرم / میلی لیتر)	

حروف غیرمشابه در هر ردیف نشان دهنده تفاوت معنی دار در بین تیمارها است ($P < 0.05$).
* تیمارهای آزمایشی شامل (۱) جیره حاوی ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۳، (۲) جیره حاوی ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۶، (۳) جیره حاوی ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۳ و ۵۰۰ میلی گرم مکمل ال-کارنیتین، (۴) جیره حاوی ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۶ و ۵۰۰ میلی گرم ال-کارنیتین.

ال-کارنیتین در کنار روغن سویا و کلسیم چربی محافظت شده، غلظت کلسترول را کاهش داد که دلیل این کاهش نامشخص است که با نتیجه مطالعه حاضر مغایرت دارد. غلظت HDL تحت تأثیر تیمارها قرار نداشت و در کل غلظت این لیپوپروتئین بین تیمارها نشان دهنده اختلاف قابل توجهی نبود، اما غلظت LDL نشان دهنده تفاوت معنی دار این متابولیت در سطح ۰/۱ بود. وجود ال-کارنیتین در تیمار حاوی منبع امگا ۳ سبب کاهش سطح این لیپوپروتئین شد. اکبری نژاد و همکاران (۲) نشان دادند که سطح LDL در میش های زل دریافت کننده مکمل چربی پیش از جفت گیری افزایش یافت اما مقادیر این لیپوپروتئین بین میش های دریافت کننده منبع امگا ۳ و امگا ۶ متغیر نبود که با نتایج این مطالعه تطابق داشت. غلظت آنزیم های AST و ALT سرم در این مطالعه تحت تأثیر تیمارها قرار نداشتند ($P > 0.05$). نتایج به دست آمده در این مطالعه با گزارشات Citil و

غلظت کلسترول سرم تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار نداشتند ($P > 0.05$). این نتیجه با گزارش اکبری نژاد و همکاران (۲) که نشان دادند مکمل چربی و جیره های غنی از n-۳ و n-۶ در میش ها پیش از جفت گیری کلسترول را افزایش داد مغایرت داشت. چاپلنز و همکاران (۶) گزارش کردند که استفاده از منابع امگا ۳ و امگا ۶ در تلیسه ها غلظت کلسترول پلاسما را که پیش ساز اولیه سنتز پروژسترون در پستانداران به شمار می رود- افزایش داد که با یافته های حاصل از این مطالعه ناسازگار بود، این محققین گزارش کردند که بیشتر کلسترول خون به شکل HDL یافت می شود. افزایش در سطح کلسترول احتمالاً مربوط به مصرف لیپوپروتئین های کم چگالی (LDL) است که از طریق کاهش فعالیت پروتئین انتقال دهنده استر کلسترول که مسئول انتقال استر کلسترول از شکل HDL به LDL است فعالیت می کند. فروزنده و همکاران (۱۲) نشان دادند که مکمل

همکاران (۸) که نشان دادند مکمل ال-کارنیتین در میش‌های شیره آنزیم‌های کبدی را تحت تأثیر قرار ندادند و حاجیلو و همکاران (۱۵) که یافتند مکمل ال-کارنیتین AST پلاسما را تحت تأثیر قرار نداد سازگار بود. در پژوهش حاضر جیره پایه یکسان بوده است و کبد وضعیت مشابهی در دام‌های آزمایشی در تیمارهای متفاوت داشته است و بنابراین تغییری در غلظت این آنزیم‌ها به وجود نیامده است. نتایج حاصل از مقایسه میانگین‌ها نشان می‌دهد که تیمارهای آزمایشی اثر معنی‌داری بر غلظت هورمون پروژسترون داشتند ($P < 0.05$). این گزارش با یافته‌های اکبری نژاد و همکاران (۲) و روبینسون و همکاران (۲۱) که به ترتیب گزارش کردند که استفاده از مکمل چربی و جیره‌های غنی از ۳- n و ۶- n در دوره پیش از جفت‌گیری، غلظت پروژسترون را در گوسفند زل تحت تأثیر قرار نداد و نیز کاهش غلظت پروژسترون پلاسما را در اوایل فاز لوتئال زمانی که گاو‌ها با جیره دارای مکمل لینولئیک اسید و لینولئیک اسید تغذیه شدند، را نشان داد، سازگار بود. دقیق کیا و اصغری صفدر (۹) گزارش کردند غلظت پروژسترون در میش‌های تغذیه شده با منبع امگا ۳ در مقایسه با گروه تغذیه شده با منبع امگا ۶ بالاتر بود که این نتیجه با گزارش این مطالعه مطابقت داشت. GnRH سطوح پروژسترون را از طریق افزایش در سطوح LH خون افزایش می‌دهد و این مستقیماً با بسیاری از عوامل تولید مثل از جمله تخم‌کریزی و جایگزینی جنین در اوایل مراحل آبستنی مرتبط است (۹). اندازه بزرگ‌تر جسم زرد یکی از عوامل دخیل در افزایش پروژسترون خون است (۲۰). اثرات مکمل چربی شامل افزایش تعداد فولیکول‌ها و افزایش اندازه فولیکول‌های پیش از تخم‌کریزی است که افزایش اندازه فولیکول‌های پیش از تخم‌کریزی ممکن است نتیجه افزایش غلظت LH پلاسما باشد که رشد فولیکول‌ها را در مراحل بعد تحریک می‌کند (۱۹). تعداد و اندازه فولیکول‌ها در این مطالعه بررسی نشدند اما بررسی مطالعات انجام شده در این زمینه نشان می‌دهد که چربی‌ها و اسیدهای چرب از علل افزایش اندازه جسم زرد هستند و با توجه به این که جسم زرد مسئول ترشح هورمون پروژسترون است. بنابراین یکی از مکانیسم احتمالی برای توجیه افزایش غلظت پروژسترون سرم در اثر تغذیه اسیدهای چرب به ویژه اسیدهای چرب ۳- n افزایش اندازه فولیکول‌ها و در نهایت افزایش اندازه جسم زرد باشد. از دیگر دلایل احتمالی برای توجیه این افزایش می‌توان به تأثیر اسیدهای چرب امگا ۳ بر سنتز پروستاگلاندین $F_{2\alpha}$ اشاره کرد. اسیدهای چرب غیر اشباع جیره می‌توانند سنتز $PGF_{2\alpha}$ را به شکل‌های مختلف از جمله کاهش دسترسی پیش‌سازهای آراشیدونیک اسید، افزایش غلظت اسیدهای چرب که با آراشیدونیک اسید برای پردازش پروستاگلاندین H سنتاز رقابت می‌کنند و مهار پروستاگلاندین H سنتاز کاهش دهند (۱۹). بنابراین باتوجه به نقشی که $PGF_{2\alpha}$ در پسروری جسم زرد دارد، کاهش سنتز و ترشح این ایکوزانوئید باعث افزایش ماندگاری و دوام جسم زرد می‌شود و در نهایت جسم زرد به تولید پروژسترون ادامه می‌دهد (۱۴).

مقایسه عملکرد تولید مثلی تیمارهای آزمایشی در این طرح در جدول ۵ نشان داده شده است که بر این اساس

میانگین وزن تولد بره‌ها تحت تأثیر معنی‌دار تیمارهای آزمایشی قرار نداشتند. البته این نکته را نیز باید ذکر کرد که در مطالعه حاضر تعداد دام برای بیان عملکرد تولید مثلی نسبتاً کم است و صفات باروری نیاز به تعداد تکرار بیشتری خواهد داشت. نرخ آبستنی که از تقسیم میش‌های زایش کرده بر میش‌های جفت‌گیری داده شده محاسبه گردید، در تیمار یک ۱۰۰ درصد و هریک از تیمارهای دو، سه و چهار ۸۰ درصد بود و از این نظر بین تیمارها تفاوت معنی‌داری وجود نداشت (۰/۰۵ P). افزایش نرخ آبستنی در اثر تغذیه مکمل اسیدهای چرب می‌تواند با افزایش غلظت هورمون پروژسترون مرتبط باشد. از آنجا که پروژسترون رحم را برای جایگزینی جنین آماده می‌کند و به حفظ آبستنی از طریق تحریک هستوتروف (قسمتی از تغذیه جنین که از منابع سلولی دیگر از خون برگرفته شده است) جنین کمک کند، بنابراین افزایش غلظت پروژسترون نرخ آبستنی را بهبود می‌بخشد (۱۹).

نسبت میش‌های آبستن به میش‌های غیرآبستن در کل گروه‌های آزمایشی ۱۷ به ۲۰ بود که بر این اساس ۲۹/۴۱ درصد مربوط به تیمار یک و هر یک از تیمارهای دو، سه و چهار دارای سهم ۲۳/۵۳ درصدی بودند که سهم هر تیمار از تقسیم میش‌های آبستنی در هر تیمار بر تعداد کل میش‌های آبستن در طرح محاسبه شد. مطالعات واتس و همکاران (۲۳) نشان داد که گاوهای شیری تغذیه شده با جیره حاوی غلظت بالای ۳- n در مقایسه با گروه تغذیه شده با جیره حاوی غلظت بالای ۶- n نرخ آبستنی بالاتری داشتند که نتایج به دست آمده آن را تایید می‌کند. نرخ بره‌گیری نیز که حاصل تقسیم بره‌های متولد شده بر میش‌های زاییده محاسبه می‌شود تفاوت قابل توجهی را بین تیمارها نشان نداد. طولانی شدن طول دوره آبستنی به دنبال استفاده از منبع ۳- n وزن تولد را افزایش می‌دهد و بنابراین زنده‌مانی نوزاد را به ویژه در مادران دوقلوزا افزایش می‌دهد. جیره‌های غنی از ۳- n سنتز $PGF_{2\alpha}$ را کاهش می‌دهد که ممکن است از پسروری جسم زرد جلوگیری کند و به ترشح پروژسترون ادامه دهد که زنده ماندن جنین را بهبود می‌بخشد (۲۳). اسیدهای چرب امگا ۳ سنتز $PGF_{2\alpha}$ تخمدان و آندومترיום را کاهش می‌دهد که ممکن است منجر به کاهش مرگ و میر جنین شود (۲۰).

دقیق کیا و اصغری صفدر (۹) گزارش کردند که استفاده از نمک‌های کلسیمی به همراه منابع اسیدهای چرب امگا ۳ و امگا ۶ در میش‌ها تعداد بره‌های متولد شده را افزایش می‌دهد، آن‌ها نشان دادند که تعداد بره‌ها، ارتباط زیادی با غلظت استروژن در مراحل استروس و قبل از استروس در طول فاز فولیکولی با فیدبک مثبت دارد که باعث سرژ در ترشح گنادوتروپین‌ها می‌شود. این مکانیسم باعث آزادسازی LH و FSH از طریق افزایش بسامد ترشح GnRH و حساسیت هیپوفیز پیشین به آن می‌شود. چندقلوایی نیز از دیگر فراسنجه‌های بررسی شده در این طرح بود که نتایج آنالیز نشان داد چندقلوایی در تیمارها به ترتیب ۳۳، ۲۰ و ۱۶ درصد بود که در تیمارهای ۱، ۲ و ۳ به ترتیب نسبت دوقلوایی ۱/۵، ۲/۵ و ۱/۵ و نسبت دوقلوایی در تیمار چهارم، ۱/۵ بود.

جدول ۵- تأثیر منابع متفاوت امگا ۳ و امگا ۶ و ال-کارنیتین بر برخی از عملکرد تولیدمثلی میش در طول دوره فلاشینگ
Table5. The effect of different sources of omega-3 and omega-6 fatty acids and L-carnitine on some reproductive performances of ewe in during flushing period

تیمار*	وزن تولد بره (کیلوگرم) (SEM± میانگین)	نرخ آبستنی (تعداد دام آبستن)	نرخ آبستنی بین تیمارها (درصد)	چندقلوایی (درصد)	نرخ بره گیری	تعداد بره ها
۱	۳/۸۲±۰/۳۳	۵/۵	۲۹/۴۱	۲۰	۱/۲۰	۶
۲	۴/۲۷±۰/۲۵	۴/۵	۲۳/۵۳	۳۳	۱/۵۰	۶
۳	۳/۷۹±۰/۴۰	۴/۵	۲۳/۵۳	۲۰	۱/۲۵	۵
۴	۳/۲۹±۰/۹۶	۴/۵	۲۳/۵۳	۱۶	۱/۵۰	۶

SEM = میانگین خطای استاندارد

(P<۰/۰۵) در هر ردیف نشان دهنده تفاوت معنی دار است

* تیمارهای آزمایشی شامل (۱) جیره حاوی ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۳، (۲) جیره حاوی ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۶، (۳) جیره حاوی ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۳ و ۵۰۰ میلی گرم مکمل ال-کارنیتین، (۴) جیره حاوی ۲/۵ درصد ماده خشک مصرفی منبع امگا ۶ و ۵۰۰ میلی گرم ال-کارنیتین.

منابع

- Abuzaid, A.A. 2010. Variation of carnitine concentrations in Angus beef. M.Sc. Dissertation, Iowa State University.
- Akbarinejad, V., A. Niasari-Naslaji, H. Mahmoudzadeh and M. Mohajer. 2012. Effects of diets enriched in different sources of fatty acids on reproductive performance of Zel sheep. Veterinary Research, 13: 310-316.
- Borhani, M., A.D. Foroozandeh, S.M. Nasrollahi and H.R. Amini. 2015. Effect of oilseed sources and L-carnitine administration on growth, feed intake, feed digestibility and blood metabolites of Afshari lambs. Agricultural Science, 49: 1-5.
- Cetin, M., M. Petek, U. Polat and A. Yalcin. 2003. Effects of dietary carnitine supplementation on plasma carnitine and some serum biochemical parameters in lambs. Revue de Médecine Veterinaire, 154: 195-198.
- Chapa, A.M., J.M. Fernandez, T.W. White, L.D. Bunting, L.R. Gentry, T.L. Ward and S.A. Blum. 1998. Influence of intravenous L-carnitine administration in sheep preceeding on oral urea drench. Animal Science, 76: 2930-2937.
- Childs, S., C.O. Lynch, A.A. Hennessy, C. Stanton, D.C. Wathes, M.G. Diskin and D.A. Kenny. 2008. Effect of dietary enrichment with either n-3 or n-6 fatty acids on systemic metabolite and hormone concentration and ovarian function in heifers. Animal Science, 2: 883-893.
- Childs, S., Z. Cheng, A.A. Hennessy, J.M. Sreenan, D.C. Wathes, Z. Cheng, C. Stanton, M.G. Diskin and D.A. Kenny. 2008. Effect of level of dietary n-3 polyunsaturated fatty acid supplementation on systemic and tissue fatty acid concentrations and on selected reproductive variables in cattle. Theriogenology, 70: 595-611.
- Citil, M., M. Karapehlivan, H.M. Erdogan and R. Yucayurt. 2009. Effect of orally administered L-carnitine on selected biochemical. Small Ruminant Research, 81: 174-177.
- Daghighi Kia, H. and A.H. Asgari Safdar. 2015. Effects of calcium salts of fatty acids (CSFA) with different profiles (w₃ and w₆) during the flushing period on reproductive performance of 'Afshari' ewes. Small Ruminant Research, 126: 1-8.
- El-Shahat, K.H. and A.M. Abo-Elmaaty. 2010. The effect of dietary supplementation with calcium salts of long chain fatty acids and/or L-carnitine on ovarian activity of Rahmani ewes. Animal Reproduction Science, 117: 78-82.
- Esmaili-Zadeh, A., S.R. Miraei-Ashtiani and M. Akbari Gharaei. 2002. Effects of ewe live weight and body condition at mating on fertility and lambing season of Kurdy sheep in extensive production system. Pajouhesh & Sazandegi, 61: 8-16 (In Persian).
- Foroozandeh, A.D., M. Shahzeydi, H.R. Amini, S.M. Nasrollahi and G.R. Ghalamkari. 2014. The effect of fat type and L-carnitine administration on growth, feed digestibility and blood metabolites of growing Afshari lambs. Livestock Science, 164: 67-71.
- Greenwood, R.H., E.C. Titgemeyer, G.L. Stokka, J.S. Drouillard and C.A. Loset. 2001. Effects of L-carnitine on nitrogen retention and blood metabolites of growing steers and performances of finishing steer. Animal Science, 79: 254-260.
- Gulliver, C.E., M.A. Friend, B.J. King and E.H. Clayton. 2012. The role of omega-3 polyunsaturated fatty acids in reproduction of sheep and cattle. Animal Reproduction Science, 131: 9-22.
- Hajilou, M., M. Dehghan-Banadaky, A. Zali and K. Rezayazdi. 2013. The effects of dietary L-carnitine and rumen-protected choline on growth performance, carcass characteristics and blood and rumen metabolites of Holstein young bulls. Applied Animal Research, 42: 98-96.
- Hughes, J. 2011. The effect of dietary omega-3 and -6 polyunsaturated fatty acids on ovine ovarian function and the pre-implantation embryo. Ph.D. Dissertation, Nottingham University.
- Kaps, M. and W.R. Lamberson. 2004. Biostatistics for animal science. 7 th., page 459.
- Lacount, D.W., J.K. Drackely and G.J. Weigel. 1995. Responses of dairy cows during early lactation to ruminal or abomasal administration of L-carnitine. Dairy Science, 78: 1824-1836.
- Mattos, R., C.R. Staples and W.W. Thatcher. 2000. Effects of dietary fatty acids on reproduction in ruminants. Reproduction and Fertility, 5: 38-45.
- Petit, H.V. and H. Twagiramungu. 2006. Conception rate and reproductive Function of dairy cows fed different fat sources. Theriogenology, 66: 1316-1324.
- Robinson, R.S., P.G. Pushpakumara, Z. Cheng, A.R. Peters, D.R. Abayasekara and D.C. Wathes. 2002. Effects of dietary polyunsaturated fatty acids on ovarian and uterine function in lactating dairy cows. Reproduction, 124: 119-131.
- Soofi-Siawash, R. and H. Janmohammadi. 2011. Animal nutrition, 6 edn, Amidi Publications, Iran, 908 pp (In Persian).
- Wathes, D.C., D.R. Abayasekara and R.J. Aitken. 2007. Polyunsaturated fatty acids in male and female reproduction. Biology of Reproduction, 77: 190-201.

The Effect of Different Sources of Omega-3 and Omega-6 Fatty Acids and L-carnitine on Reproductive Parameters and Some Blood Metabolites in Farahani Ewe during Flushing Period

Nasrin Amini¹, Mahdi Khodaei Motlagh², Mehdi Kazemi-Bonchenari² and Amir Hossein KhaltAbadi-Farahani²

1 and 3- M.Sc. Student Assistant Professor, Arak University

2- Assistant Professor, Arak University (Corresponding author: m-motlagh@araku.ac.ir)

Received: November 16, 2015

Accepted: January 30, 2016

Abstract

The present study was conducted to evaluate the effect of L-carnitine supplementation accompanied with two sources of fat supplemented diets ($\omega 3$ and $\omega 6$) on flushing period of Farahani ewes. 20 Farahani ewes were allocated in four different treatments which were as follow: 1) 2.5% dry matter intake $\omega 3$ source without L-carnitine 2) 2.5% dry matter intake $\omega 6$ source without L-carnitine 3) 2.5% dry matter intake $\omega 3$ source with 500 mg L-carnitine 4) 2.5% dry matter intake $\omega 6$ source with 500 mg L-carnitine. The experiment was conducted as completely randomized design and the study was lasted 42 days. Some blood metabolites were studied and fertility parameters were considered as well. The results of the present study showed that blood metabolites concentrations such as glucose, cholesterol, hepatics enzymes (AST, ALT), HDL lipoprotein and insulin were not significantly different among the treatments ($P < 0.05$). However serum triglyceride and LDL lipoprotein showed to have a tendency to be significant ($P \leq 0.1$). Serum progesterone concentration was affected by treatments ($P < 0.05$). Lamb birth weights were not significantly different among treatments. According to the obtained results sources of omega 3 and 6 had positive impact but the accompanying of L-carnitine with omega-6 showed to have more positive effect on ewes in flushing period.

Keywords: Blood metabolites, Ewe, Flushing, Fertility performance, L-Carnitine, Omega 3 and Omega 6